

njimi le-sem pridirjali, so jih pohodili in zmečkali s svojimi konji. Vozovi so se prekucnili in ubili pešce, ki so poleg pota šli. Mi zdravniki nikdar nismo bili v taki smrtni nevarnosti kakor tukaj. Na vse strani so nas preganjali iz mesta, kjer smo rane zavezovali; vpilo se nam je le: „Rešite se!“ 8000 konjиков brez voditelja bilo je raztiranih na vse strani! V sredi tega hrupa slišali smo še topove (kanone) in velike granate so letele nad našimi glavami. Tudi mi smo tedaj bežali, a ne vedé, kam; za gotovo sem vedel, da to mesto je moja smrt; kje drugod me utegne vendar rešiti kaka naključba. Leteli smo tedaj in prileteli do vode; na levi strani bilo je brezdno, na desni železnica, od zad pa so dirjali konjiki; gazili smo skozi vodo; razun sebe nisem nikogar več videl. Kar na enkrat pride zapoved, da se uzde odrežejo konjem, da se saj konji rešijo, vozovi pa se popusté. Nam pešcem je bilo obupati; gazili smo vodo do kolena in vsak trenutek morali smo se bati, da nas konji ne pogazijo ali da se ne utopimo; nazadnje smo prišli do nekega kolodvora, ki pa je bil ves poln. Po prestalih mnogih ovirah (jez sem letel s tisoči pešcev) smo prišli do reke Labe (Elbe); ko smo jo pregazili in preskakali čez palisade, smo zopet prišli v vodo, ki nam je bila do vrata; ko dosežemo breg, smo skakali čez posekano drevje in tako smo ob eni uri ponoči, več kot na pol mrtvi, prišli v nek gozdek, kjer smo pocepali na tla, kajti nobeden ni mogel več vzdigniti noge, vrh tega nas je pa še tresla mrzlica. Tù zapalimo ogenj, da se grejemo ležeči na zemlji, da saj od silnega mraza ne poginemo. Ob treh zjutraj smo se napotili zopet dalje, čeravno nam je od obleke voda še s curkom tekla. Kraji, skozi ktere smo šli, bili so pusti in prazni; ni bilo niti ljudi, niti goved, nobenega živeža in še vode ne; ljudje so pobegnili, živina se je razšla, živež je potrošen ali pa potèptan — al nehati morem pregrozni popis; drugi pot vam dalje pišem z bolj mirno krvjó...“ — Na Laškem pa se tudi armada talijanske vlade ni ustavila, kakor se je mislilo, ko je cesar Franc Jožef Napoleonu prepustil Beneško. Laška vlada trdi, da se je zavezala s prusko, da se bojuje tako dolgo kakor pruska. In zato naši državci še zmiraj na jugu in severji pretita dva sovražnika. — Laški časniki pišejo, da armada Viktor Emanuela namerava udariti ne samo v južne Tireole, ampak tudi v Istro in Trst. — 8. dne t. m. je pruska armada posedla Prago; ker se glavno česko mesto ni zoperstavilo sovražniku, se prebivalcem tudi ni nič žalega zgodilo. Oklic vojnega poveljnika zagotavlja Pražanom prijaznost in da se nobenemu ne bode ne vera, ne narodnost, al vsako sovražno djanje bode se kaznovala brez milosti. Da ljudje morajo dajati živeža vojakom in konjem itd., samo po sebi se razume. Pruska armada pa se pomikuje čedalje dalje; posedla je tudi Brno, glavno mesto marsko; po pismih od 14. t. m. so predrli Prusi do Jetzelsdorfa v doljni Avstrii. Gotov namen ima Prus, da gré celó na Dunaj, ako se mu ne zoperstavi zedinjena armada; ako se to zgodi, bode tù strašna bitka. Ako pa bi se Prusu ne mogla zapreti pot na Dunaj, grejo cesar in vsi ministri — razun ministra pravosodja — v Budo-Pešt, kamor se je presvitla cesarica že 13. dne tega meseca z rodovino svojo podala. Na Dunaji se tudi bojé, da prederó Prusi tje na Ogersko. — Cesarski razglas, narodom ogerske krone 7. dne t. m. poslan, kliče tudi te narode na pomoč, da, ker jim je odpuščena rekrutba, namesti te prostovoljcev pošljejo v vojsko. Nadjati se je, da klic cesarjev bode kmali napolnil armado cesarsko. Govori se tudi, da se kmali spet skliče deželni zbor ogerski. —

Dunajski vladni časnik naznanja cesarsko postavo od 7. dne t. m., po kateri more ministerstvo 200 milijonov gl. na pòsodo vzeti za potrebsčine sedanje vojske, in ker v prvem hipu ni mogoče drugače denarja dobiti, naj do 60 milij. gold. pogodbo naredí z dunajsko narodno banko. — Kar se tiče nemških zaveznikov, je vse tako negotovo, da se nič prav ne vé, pri čem da smo. — Kar se tiče ruske in angleške vlade, se trdi, da ostanete neutralni, to je, da ne privržete ne pruski ne avstrijski. Angleško ministerstvo je odločno reklo, da ostane vsem prijazno — in kar je poglavna stvar, da bode angleška dežela rada na tisoče prodala pušek na iglo, ako jih zahteva ta ali una vlada.

Najnovejše. Ravnokar je v obilnem zboru „Južni Sokol“ enoglasno sklenil, da se nemudoma ponudi mestnemu odboru v to, da za notrajno varstvo hoče prevzeti mestno stražo.

Listnica vredništva. Gosp. T. Šk. v Jurkl: Ker se takim osebnim nadlogam pomagati more le na naravni službeni poti, ostane časnikarsko popisovanje posamnih tacih rov le kapljica o tem, kar so „Novice“ skozi 20 let o tem že pisale. — Gosp. M. v S: Prosimo popravke prav razločno nam naznaniti po stranih „Novic“ in vrsticah, ki se štejejo od zgoraj in odzdolej do srede, sicer jih bravec ne najde lahko.

Račun dohodkov in stroškov za Slomšekov spominek.

Imena dariteljev prejšnjega računa. V Kamniški dekanii so darovali gospodje: Tavčar Ignaci, Jaklič Štefan, oba v Mengšu po 2 gold., župnik in kaplan v Kamniku 3 gold., Lomberger Jožef v Tujnicah, Vovk Jožef v Komendi, Bergant Valentin, Teran Janez, oba v Vodichah, Hiti Janez na Homcu, Zadnikar Franc v Radomlji, Hudovernik Friderik v Rovah, Keršič Ivan, Kotnik Miha, oba v Dobu; Gnjezda Štefan na Brdu, Peharec Alojzi na Zlatem polji, Bononi Jožef v zgornjem Tuhinu, Dolencec Janko v spodnjem Tuhinu, Rozman Miha na Vranji Peči, Artelj Blaž na Selih, Černe Anton na Gozdu, Begelj Janez v Strajni, Krašovic Franc v Mekinah, Mervič Blaž v Nevljah po 1 gold. — V Radoliški dekanii gg.: Vovk Simon, dekan, Lah Valentin, kaplan, oba v Radolici, Pintar Lovro na Breznici, po 2 gold.; Bernik Lovro v Kamnigoric, Sterbenec Jož., kaplan tudi tam, Vovk Janez v Ljubnem, Smrekar Ant. v Lušah, Krištofič Lovro, kaplan v Bistrici, po 1 gold. — V Šmarski dekanii gg.: Korošič Martin na Kopajni 2 gold., Vindišar Miha v Žalini, Pečar Andrej na Kerki, Ankerst Janez v Šmarji, po 1 gold., Rumpler Maks. v Lipoglavu 50 kr. — V Postojnski dekanii gg.: Hicinger Peter, dekan, Vesel Janez, vodja, Blaznik Jakob, Gerčar Jožef, oba v Hrenovicah, Pašič Janez v Senožečah, Lavrenc Rudolf v Kremenu, Klemenec Franc pri sv. Petru, Pokorn Anton v Slavini, Pečkar Janez pri sv. Ivanu, Mali Gustav v Hrenovici, po 1 gold.; Belar Jožef v Postojni 50 kr. V Litijški dekanii gg.: Burger Jožef, dekan 10 gold., Kozjek, župnik v pokoji, Štupica, župnik v pokoji, po 5 gold. vsi v Šmartni pri Litii, Kobler Alojzi, župan v Litii 3 gold., Knifč, 1. kaplan, Janša, 2. kaplan, Adamič Franjo, učitelj, vsi v Šmartni pri Litii, Podobnik Jožef, župnik v Kresnicah, Levičnik Franc, župnik v Prežganji, Arko Janez, župnik v Janči, po 1 gold. (Dal. prih.)

V Mariboru 1. julija 1866.

Dr. Matija Prelog, denarničar.

Kursi na Dunaji 17. julija.

5% metaliki 55 fl. — kr. Ažijo srebra 127 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 60 fl. 25 kr. Cekini 6 fl. 30 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 14. julija 1866.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 10. — banaške 5 fl. 10. — turšice 3 fl. 36. — soršice 4 fl. 22. — reži 4 fl. 2. — ječmena 2 fl. 82. — prosa 3 fl. 10. — ajde 3 fl. 40. — oves 2 fl. 84.